

maandag 5 februari 2018

JOHANNES 4 : 39-44

39 In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof door het getuigenis van de vrouw: 'Hij weet alles van me.' 40 Ze gingen naar Jezus toe en vroegen Hem te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. 41 Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; 42 ze zeiden tegen de vrouw: 'Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is. 43 Na die twee dagen trok Jezus verder naar Galilea, 44 want Hij had zelf gezegd dat een profeet in zijn vaderland niet wordt geëerd.

Onder de Farizeeën was bekend geworden dat er kennelijk een 'Jezus beweging' in opkomst was, nog omvangrijker dan die van Johannes de Doper. Jezus vertrekt dan uit Jeruzalem, om een mogelijke vroegtijdige confrontatie met Joodse leiders uit de weg te gaan. Hij gaat naar Galilea en neemt de kortste route door Samaria.

Onderweg bij de Jakobsbron ontmoet Hij de Samaritaanse vrouw. Onze Heiland maakt de vrouw en andere inwoners van Sichar bekend dat Hij de Messias is. Dat doet Hij door zijn Woord, waarin Hij spreekt over onze zonde en Gods genade. Daardoor wil Hij onze ogen openen voor wie we zelf zijn, maar ook wie Hij is.

Dat Jezus dat tegen hen zegt is bijzonder. Want tenslotte komen ze van buiten de kerk. Jezus zegt niet: jullie horen niet bij mijn clubje en daarom heb ik geen boodschap aan je. Hij zegt ook niet tegen de vrouw: Jij hebt het te bont gemaakt, juf, jij met je door zonde verziekte leven. Nee, bij de Jakobsbron toont Jezus Zelf een bron van levend water te zijn. Ook voor mensen van buiten de kerk. Zoals in psalm 87 wordt gezongen over mensen die er bij mogen horen: Rahab de hoer en mensen uit Egypte en Babel. Want ze hebben door Christus de Here leren kennen als hun redder. Ze hebben leren putten van dat levende water en zingen: al mijn bronnen zijn in U.

+++++

dinsdag 6 februari 2018

JOHANNES 4 : 45-47

45 Toen Hij in Galilea kwam, ontvingen de mensen Hem gastvrij; ze hadden alles gezien wat Hij op het feest in Jeruzalem gedaan had. 46 Hij ging weer naar Kana, waar Hij van water wijn had gemaakt. Er was daar een hoveling uit Kafarnaüm wiens zoon ziek was. 47 Omdat hij gehoord had dat Jezus uit Judea naar Galilea was teruggekeerd, was hij naar hem toe gekomen.

Iedereen is wel eens ziek. Maar meestal knap je gauw weer op. Het kan ook heel erg zijn. Dokters zeggen: je kunt niet weer beter worden. Over zo'n zieke gaat het hier.

De Here Jezus is in Kana. Daar is Hij al eens eerder geweest. Hij had daar toen een wonder gedaan, op een bruiloft. De wijn was op. Toen heeft Hij van water wijn gemaakt.

Nu is Hij weer in dat dorp. Dan komt er een man naar Hem toe. Een hoveling, iemand die aan het hof van de koning werkt. Hij heeft een erg zieke zoon. Als er niets gebeurt, zal de jongen sterven. Wat moet die vader nu nog doen? Ineens weet de hoveling het: ik moet naar de Here Jezus toe.

Hij heeft een lange reis gemaakt, te voet, meer dan 25 km. en dan ook nog de hele weg klimmen.

Want Kapernaum ligt in een dal en Kana in de heuvels. Hij heeft er heel wat voor over om bij de Here te komen. Hij had ook één van zijn knechten kunnen sturen. Maar hij gaat zélf naar de Here Jezus.

Is dat niet het beste adres? Wat móet je, als je verdrietig bent? Of omdat jij of een familielid zo ziek is? Of als je onrustig bent over de zonde. Waar moet je dan heen? Ga dan naar Hem toe. Moest deze man een dag naar Jezus lopen, wij hóeven niet zover. We kunnen gewoon thuis blijven en bidden.

Tegen de HERE zeggen dat we verdrietig zijn, dat we zorgen hebben.

Deze hoveling geloofde wat hij gehoord had over Jezus en hij ging!

Laten wij maar net doen als die hoveling, gewoon geloven wat je van Hem hoort en van Hem leest in de Bijbel. En naar Jezus gaan.

woensdag 7 februari 2018

JOHANNES 4: 47

Omdat hij gehoord had dat Jezus uit Judea naar Galilea was teruggekeerd, was hij naar hem toe gekomen, en nu vroeg hij of Jezus mee wilde gaan om zijn zoon, die op sterven lag, te genezen.

Ziet u hoe belangrijk het is, dat van de Here Jezus verteld wordt? De hoofdman gaat daardoor op weg. Laten wij ook maar vertellen van de Here Jezus, bijv. aan mensen die nog nooit van Hem gehoord hebben, zodat er nog meer mensen naar Hem toekomen en gaan vragen of Hij hun helpt met hun verdriet, hun ziekte en zonde. Je kunt Hem niet meer zien, want Hij is niet meer op aarde. Je kunt Hem niet meer tegenkomen op straat, of in een ziekenhuis. Maar Hij is er wel. Bid maar.

De hoveling vraagt: Jezus, wilt u meegaan om mijn zoon beter te maken? Hij heeft al precies in zijn hoofd zitten, wat de Here Jezus moet doen. Vreemd? Mensen die Jezus om hulp vragen, die Hem bidden, willen vaak aan Hem vertellen wat Hij moet doen en hoe Hij moet helpen. Als u mijn kind beter maakt, dan zal ik altijd in U blijven geloven; als de Here mij een fijne baan geeft, dan..... U kunt mij helpen met een mooi nieuw huis..... Wij willen de Here wel vertellen hoe en wat Hij moet doen. Is dat niet raar? Net of de Here zélf niet weet hoe Hij moet helpen.

Maar dan ken je Hem nog niet. Als Hij helpt, dan doet Hij dat altijd op zijn eigen manier. De ene keer door iemand beter te maken, een andere keer door iemand die om hulp vraagt, bij zich in de hemel te halen, waar niemand meer ziek is. Soms geeft Hij je een nieuw huis, bij een ander vindt Hij het beter dat die geen nieuw huis krijgt. We moeten het maar aan de Here Jezus zelf overlaten hoe Hij helpt. Hij weet wat het beste voor ons is.

+++++

donderdag 8 februari 2018

JOHANNES 4 : 48-50

48 Jezus zei tegen hem: 'Als jullie geen tekenen en wonderen zien, geloven jullie niet!' 49 Maar de hoveling drong aan: 'Heer, ga toch mee, voordat mijn kind sterft.' 50 'Ga maar naar huis,' zei Jezus, 'uw zoon leeft.' De man geloofde wat Jezus tegen hem zei en ging weg.

Dat antwoord van de Here Jezus klinkt niet erg vriendelijk. Is die hoveling weer zo iemand die pas gaat geloven als er eerst een wonder is gedaan? Het lijkt wel of de Here Jezus deze man niet wil helpen. Maar Hij wil best helpen. Alleen laat Hij merken hoe wij, mensen, in elkaar zitten. Wij mensen moeten eerst iets zien, iets merken, iets aparts meemaken, en dán gaan we pas geloven. Wij willen zo graag iets bijzonders meemaken.

Hoe doet de Here dat nu bij deze belangrijke man? Doet Hij eerst een wonder? Nee. Hij wil niet dat de man in Hem gelooft omdat Hij zulke wonderlijke dingen doet. Deze man moet niet denken dat Hij een wonderdokter is.

Hij ziet heus wel hoe moeilijk de man het heeft. Die is wanhopig. "Heer ga toch mee, voordat mijn kind sterft". Het zal je kind maar wezen, het gaat je als vader door merg en been, machteloos bij zijn doodzieke zoon. Misschien kan Jezus wat doen. Alstublieft Here, doe wat!

En wat doet de Here dan? Eigenlijk niks. Hij zégt alleen maar wat: "Ga maar naar huis, uw zoon leeft". Wij zouden bijna zeggen: Here, is dat alles? Wat móet ik hiermee? Van ú had ik meer verwacht. Hoe weet u dat zo zeker dat mijn zoon leeft? Zo kunt u toch niet met mensen omgaan?

Als deze man boos was weggelopen, dan kunnen we dat begrijpen. Maar hij wordt niet boos en hij loopt niet weg. De man gelóofde wat Jezus tegen hem zei. Dat is een wonder.

vrijdag 9 februari 2018

JOHANNES 4 : 50

'Ga maar naar huis,' zei Jezus, 'uw zoon leeft.' De man geloofde wat Jezus tegen hem zei en ging weg.

De hoveling dacht: Jezus moet met mij meegaan. Hij had zijn plan al klaar. Maar Jezus verzet geen stap naar Kafarnaum. Hij zégt alleen maar wat. En daar heeft deze man genoeg aan. Hij brengt die nacht door in Kana. Pas de volgende dag komt hij zijn knechten tegen. Al die tijd heeft de man gewoon geloofd wat de Here Jezus tegen hem had gezegd. "Ga maar weer naar huis, uw zoon leeft". Met die woorden is hij die avond in slaap gevallen, als hij al geslapen heeft. Heel de tijd van de terugreis, voordat hij zijn knechten tegenkomt... steeds klinkt het in zijn hoofd: "Uw zoon leeft". Wat heeft die man een geloof! Hij heeft echt genoeg aan het woord van Jezus.

Hebben wij genoeg aan de woorden van de Here? Vertrouwen we erop, wat de Here zegt, en gaan we in dat vertrouwen op weg? Gaan we in dat geloof slapen 's nachts? Laten we de woorden van de Here toe in ons leven? Die woorden van de Here Jezus, in de Bijbel, luister ernaar, het zijn woorden die wat dóen bij je van binnen. En de Heilige Geest werkt daaraan mee. Hij zorgt dat we Jezus' stem horen door de Bijbelteksten heen, zodat je je gelooft. Deze man heeft aan een paar woorden genoeg. Soms kan een enkel Bijbelwoord je zoveel zeggen, dat je er echt wat aan hebt. Je kunt er mee verder. Maar, willen we dat? Willen we leven met alleen de beloften van God? Gewoon met Gods Woorden op stap. Net als die hoveling?

En wij hebben nog véél meer woorden van de Here Jezus dan deze man. Zouden we niet vol goede moed op weg gaan en onze weg vervolgen door het leven?

+++++

zaterdag 10 februari 2018

JOHANNES 4 : 51+52

51 En terwijl hij nog onderweg was, kwamen zijn dienaren hem al tegemoet om te zeggen dat zijn kind in leven was. 52 Hij vroeg hun sinds wanneer het beter met hem was gegaan. Ze zeiden: 'Gisteren, een uur na de middag, is de koorts verdwenen.'

De hoveling gaat de volgende dag terug naar Kafarnaum, naar huis. Onderweg komt hij zijn dienaren al tegen. Die hebben goed bericht. Uw zoon leeft.

En wat zo bijzonder is: de jongen is van het ene op het andere moment zonder koorts. En wanneer dat was? Gisteravond, op het 7e uur, staat er. Nou, dat is precies het moment dat Jezus zei: "uw zoon leeft". Toevallig? Nee. Dat is precies de tijd waarop Jezus de jongen beter heeft gemaakt. Op afstand. De Here hoefde helemaal niet mee naar Kafarnaum.

Die hoveling moet ondersteboven zijn van verbazing. Toen hij Jezus' woord geloofde kreeg hij zijn zoon, om zo te zeggen, terug uit de dood.

Wij denken wel eens: Konden wij maar eens naar de Here Jezus lopen, zoals die hoveling. Maar denken dan dat Hij te ver weg is, in de hemel. Maar wij hóeven ook niet zo ver te lopen. We kunnen gewoon in onze kamer blijven en bidden. Tegen de HERE zeggen dat we verdrietig zijn, dat we zorgen hebben. Zoek de Here Jezus op. En zeg: Here, help! Zo kwam die hoveling bij Jezus.

De Here hoeft ook geen bijzondere woorden te spreken, of een gebaar te maken. De Here kan zo maar, op afstand iemand beter maken. Hij kan, al lijkt Hij ver weg, dicht bij ons zijn.

zondag 11 februari 2018

JOHANNES 4 : 53+54

53 De vader beseftte dat dit het moment was dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Uw zoon leeft.' Hij kwam tot geloof, hij en al zijn huisgenoten. 54 Dit deed Jezus toen hij uit Judea naar Galilea was teruggekeerd; het was zijn tweede wonderteken.

Een dan gebeurt er nóg een wonder. Thuis wacht een blijde vrouw op hem en zijn kind. Hij vertelt wat er is gebeurd. En ook zij komen tot geloof. En de dienaren, de slaven en slavinnen die met de ouders hadden meegeleefd. Heel het huis komt tot geloof...zij weten nu dat de Here Jezus machtig is. Ze vertrouwen helemaal op Hem. Ze willen niet meer verder zonder de Here. Hij betekent van nu af aan alles in hun leven. Hun hele leven wordt er anders van. De Here Jezus... is niet maar een wonderdokter, of een goede profeet, maar ze vereren Hem als God. Ze voelen zich veilig bij Hem.

En dát...dat is het grootste wonder. Dat die jongen beter werd... prachtig! Als je zieke kind, man of vrouw beter wordt... dank er God voor. Maar er is iets wat nog mooier is. Namelijk dat je gelooft! De Here gaf deze hoveling zijn kind terug. Maar Hij geeft meer. Zo is de Here, altijd meer geven. Meer dan die hoveling hoopte. Meer dan wij bidden. Jezus geeft Zichzelf aan deze man, aan zijn gezin en aan zijn slaven. De Here wil midden in hun en in ons leven staan. Dat is het grootste wonder, dat mensen vol raken van Jezus.

Niet altijd worden mensen beter. Maar dan laat de Here ze niet in de steek. Hij geeft zichzelf dan aan die zieke man, die zieke vrouw of dat zieke kind. Hij maakt hen klaar om bij de Here in de hemel te komen waar niemand meer ziek is.

En dat is het wonderlijkste, het meest bijzondere wat er bestaat. Wat is er mooier dan vertrouwen op Hem, met Hem praten, van Hem houden. Als u dat moeilijk vindt...? Bidt er om. Here Jezus doe dat wonder ook bij mij. Geef mij geloof.

Want wie in Hem gelooft, zal leven...ook al is hij gestorven.